

kui agga selle järrele tehha, mis temmal koddo woib kae pärrast olla. Ka ei kehjata selle ramato hind keddagi, kui temma ka ferraga 26 ehk 30 koppikad, omma ello aia kohta, wälja anab. Kui mitto koppikad sawad übbe ainsa aasta sees muido ärra raisatud, missesst ühtegi kasso ei tulle.

Hoppud kallad.

Kui räime-kallad on tündri ehk mu riista siise solatud ja sool ehk kerge olnud, ja suisel aial piisufesjed pullid solawee sees üles tõuawad, siis on nähha, et kippuwad happuks minnema. Kui luggo nenda juhtub, siis ei olle tarwis kalla kehha seesst wälja wõtta, waid agga muist soolwet; sest kalla ei hakka mitte tündri põhjast, waid tündri peält happuks minnema. On soolwesü nenda ärra wäetud, et se kalladega tassä on, siis pannakse mõnned peotäied sola kallade peale, et need solast walged on ja wantis sola peäle. Pari päwa pärrast lulleb järrele wadata, kas sool on ärrasullanud. On sool kaddunud, jälle ueste panna, ja sedda ni kawa tehha, kunni sool ennam

ei sulla, siis on kallad head ja ei olle ennam ühtegi karta.

On kehha sant, et soolwesü mahha jooksnud, siis tullewad kallad wälja wõtta ja teise kehha siise panna, mis soolwet finni peab. Muido, kui kalla kuiwalt seisab, lähhäb tullistama ja se on weel sandem terwiselle süa, kui happo-kalla; et se wiimne kül keik ellu majad haiso täis ajab.

Kalla-püüdja, wata ette!

Kahjo saab so omma kätte:

Targaks sanud ilma rahwas,

Ostja en ka haistma wahwas:

Kui so kallad ka on head,

Mahha saad siis, sedda tead.

On jo kalla sant ja happo,

Ärra sa siis müüma lippo;

Kui jo eemalt hais on tunda,

Kes sull' wõttab hinda anda:

Ostja söimab sind weel läbbi,

Suur so kahjo, suur so häbbi.

Toapois ja Kärner.

Toapois Jürri kaebas allati härra ees, et kärner Hans ühte ja teist kurja ja pahhandust olli